

Studiereis Japan

Verslag van de Studiereis

De stage van Maureen

Schaatsen met Mens

Constitutieborrel

Verhalen uit de wetenschap

Kies voor een uitdagende toekomst in de zorg-ICT

Kies voor ChipSoft, trotse sponsor van Mens

Contact

Tel.: +31 (0)20 4939 000

Fax: +31 (0)20 633 1975

E-mail: sollicitaties@chipsoft.nl

Website: www.chipsoft.nl

ChipSoft

COLOFON

Anthropos
Jaargang 11
Nummer 4
mei 2014

Anthropos is het verenigingsblad van Mens, de Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging.

Oplage

100 exemplaren
1^e druk

Drukker

BladNL

Contact

redactie@mens-vu.nl

Adverteerders

ChipSoft

RedacCie:

Danique Barten
Naomi Buntsma
Carmen van Hooijdonk
Thomas Koopman
Charley Ranzijn
Mike van Rijssel
Roosje Ruis
Laura Sels
Stijn Sonneveld

EindredacCie:

Danique Barten
Nienke Sijtsema

De Anthropos is in volle glorie te bewonderen op de website van Mens, www.mens-vu.nl. Hier is niet alleen de omslag in kleur te zien, maar ook de volledige binnekant!

'Verslag van de Studiereis'

'De stage van Maureen' blz. 16

'Schaatsen met Mens' blz. 18

'Constitutieborrel' blz. 19

'Verhalen uit de wetenschap' blz. 21

Woord van de RedacCie	4
Woord van het Bestuur	5
Studiereis Japan	6
Mens Allround	12
Agenda en Verjaardagen	14
Pubquiz & Borrel	15
De stage van: Maureen	16
Update van de OLC	17
Schaatsen	18
Externe Borrel	18
Constitutieborrel	19
Verhalen uit de wetenschap	21
Sudoku	22
Fotomuur	23

Woord van de RedacCie

Tekst door: Danique Barten

Kriebels,

Lente kriebels, voel je ze ook door je lijf gieren, nu de dagen weer langer zijn en de zon meer van zich laat zien? Met deze kriebels in je buik heb je zojuist weer de nieuwe Anthropos opengeslagen en wel een bijzondere uitgave. Hoewel, voor mij een bijzondere, aangezien dit de laatste uitgave zal zijn waar ik als Mens-lid een bijdrage aan zal leveren. Naast de lente kriebels gieren ook de afstudeerkriebels door mijn lijf, want in Mei zal ik mijn master diploma in ontvangst nemen.

Gedurende mijn jaren bij MNW en Mens ben ik altijd lid geweest van de RedacCie. In 2008 werd ik hier al voor gevraagd tijdens de introborrel en, zoals dat bij velen van ons gaat, als je aan de RedacCie begint, kom je er niet meer zo makkelijk vanaf! Wordt dit dan opgedrongen en is het eigenlijk saai? Nee totaal niet! Het mooie aan de RedacCie vind ik namelijk dat we elke keer weer iets nieuws bedenken en tegelijkertijd ook goed lopende rubrieken voortzetten.

In deze uitgave lees je onder andere hoe het de MNW'ers in Japan is vergaan en hoe de thuisblijvers zich op hun beurt vermaakten op de borrel. En bij wie wordt dit keer aangebeld om zijn/haar kamer te bekijken? Of ben je meer geïnteresseerd in de ervaring van een werkende MNW'er? Lees dan snel verder..

Na Mei zal ik de Anthropos helaas niet meer in de Mens-kamer openslaan, maar zeker via de website gaan bekijken. Ik kijk er naar uit om te lezen hoe Mens verder wordt voortgezet en wat voor nieuwe dingen er georganiseerd gaan worden. En wie weet, lees jij straks in de rubriek 'Afgestudeerd en dan...?' hoe het met die vraag bij mij is gesteld.

RedacCie leden, van 2008 tot heden, bedankt! Op naar nog vele jaren schrijf- en leesplezier!

Danique Barten

Woord van het Bestuur

Tekst door: Laura Sels

Deze keer mag ik een verhaaltje schrijven op de rechterpagina als 'woord van het bestuur' in plaats van 'het woord van de RedacCie'!

De tijd vliegt, het is alweer mei! Onze ouderejaars weer terug uit Japan, waar Naomi en ik erg blij mee zijn, zodat we weer gezellig met z'n zevenen herenigd zijn en niet meer met z'n tweeën hoefden te besturen! In deze Anthropos zul je een uitgebreid verslag van hun studiereis krijgen.

Er staan een hoop gezellige en interessante activiteiten op de planning deze periode: allereerst de legendarische Mexiquillaborrel op woensdag 30 april, de carrièreavond op woensdag 7 mei waar oudmnr's vertellen over hun baan en het hopelijk duidelijker voor jullie wordt wat je met MNW allemaal kan, natuurlijk de Batavierenrace in het weekend van 10 en 11 mei, de buitenborrel op maandag 13 mei in de Tuinzaal, georganiseerd door de studieverenigingen van het W&N gebouw, en het bowlen op donderdag 15 mei.

Genoeg leuke dingen dus in het vooruitzicht!

Ik wens jullie veel plezier met komende activiteiten bij Mens!

Groetjes van,
Namens bestuur 2014

Laura Sels
Secretaris

Studiereis Japan

Tekst door:

Danique Barten, Thomas Koopman,
Roosje Ruis en Stijn Sonneveld

Op 29 maart was het dan eindelijk zover. 25 studenten verzamelden bij het meeting point op Schiphol voor de reis der reizen: De studiereis naar Japan! Maar liefst 4 redactie leden prezen zich gelukkig als deelnemer aan deze reis. Een volledig verslag mag dan ook niet uitblijven in deze Anthropos. Voor allen die mee waren: lees en geniet heerlijk na van deze mooie weken. Voor allen niet waren: lees en kijk uit naar de keer dat je wel mee gaat!

Dag 1

De zondag was voor de meesten van ons erg zwaar. We kwamen rond 12 uur aan op Narita Airport, terwijl we al om half 9 Nederlandse tijd op Schiphol bijeengekomen waren de vorige dag. Gelukkig had de TripCie meteen gezorgd voor een city tour in Tokyo om ons wakker te houden. De gids was een professor die we Chusan mochten noemen, een lieve oudere man die niet zo heel duidelijk Engels sprak en vooral heel veel moest lachen (bijvoorbeeld als mensen hun hoofd stootten in het restaurant waar we die avond gingen eten).

De rondleiding begon bij Asakusa, de wijk waarin ons hostel stond en wat redelijk modern is, maar waar ook een mooi tempelcomplex midden tussen de winkelstraten staat: de Senso-ji tempel. Ook bezochten we meteen Ueno park, dat drie musea en een diertuin bevat. We hadden het geluk om in de juiste tijd van het jaar hier te zijn, want de bomen stonden in bloei met kersenbloesem en waren versierd met lampionnetjes. Dit wordt door de Japaners uitbundig gevierd en heet hanami, het kersenbloesemfeest.

De tour kwam tenslotte uit bij een restaurant dat Chusan voor ons had uitgezocht. Onze eerste aanraking met een traditioneel Japans restaurant, waar je je schoenen uit moet trekken en waar je op de grond zit om een verlaging waar de tafels in staan. Er kwamen allemaal soorten pannetjes op tafel, sommige waarin groenten en vlees en dingen waarvan we niet wisten wat het was werden gekookt. Anderen kregen een kommetje rauw ei,

waar ze het eten uit de pan in moesten scheppen voordat het gegeten werd...

Dag 2

Dag 1 was dus al een flinke kennismaking met Japan, waardoor het de tweede dag tijd werd voor wat meer studiegerelateerde zaken. Maar eerst nog de ochtendspits, waar we leerden dat er altijd nog plek is in een metro als je je maar omdraait zodat je jezelf met je rug naar binnen kunt duwen. En anders is er wel een mannetje dat je nog even naar binnen duwt. Uiteindelijk kwamen we bij de Kitasato universiteit, waar ze ons vertelden over verschillende toepassingen van bioimpedantie. Zo waren ze bezig met Electrical Impedance Tomography (EIT), een techniek die onder andere gebruikt kan worden om longziekten op te sporen. Ook gebruiken ze bioimpedantie voor het monitoren van slaapapneu en scans voor borst- of baarmoederhalskanker.

Het was ook fascinerend om te zien dat zij soms een hele andere kijk hebben op de belangrijke eigenschappen van een apparaat. Zo waren ze nu al enige tijd bezig om een non-contact EIT techniek te ontwikkelen. Dit werd puur gedaan om het feit dat het nu noodzakelijk was dat de patiënt zijn shirt moest uittrekken bij een onderzoek, zodat de elektrodes op de huid geplaatst konden worden. Dit is echter een groot probleem voor de Japanner en hier voelen ze zich vrij ongemakkelijk bij (zeker

in het geval van een vrouwelijke patiënt en een mannelijke dokter). Om deze reden waren ze nu bezig om zeer veel tijd te steken in het ontwikkelen van een apparaat dat ook door een shirt heen het signaal zou kunnen opvangen.

Na een rondleiding over de campus, was het tijd voor onze eerste hanamiparty, in dit geval een speciaal voor ons georganiseerde barbecue. We waren gevraagd veel Engels te praten met de aanwezige studenten, die Medical engineering studeerden. Het begon een beetje moeizaam: veel meer dan één woord Engels durfden de studenten niet te antwoorden. Uiteindelijk, nadat er ook een heel gerecht met noodles was klaargemaakt op de barbecue werden er toch nog leuke gesprekken gevoerd (met soms maar één of twee woorden als antwoord en veel geïchhel).

Dag 3

De volgende dag stond er een bezoek aan het National Institute of Radiological Sciences (NIRS) op het programma. Hier waren ze vooral bezig met carbon ion therapy (koolstofbestraling). Ook kregen we een rondleiding - met veel verwisselen van schoentjes in allerlei kleurtjes met een radioactief teken erop en piepende geigertellers - naar het onderzoekslab voor PET. Hier probeerden ze een PET scanner te ontwerpen waarbij ook direct koolstofbestraling kon worden toegepast.

's Middags bezochten we de Nederlandse Ambassade, waar ons meer werd verteld over de Japanse politiek en gewoontes. De Ambassade (gevestigd op de 'Dutch Hill') lag om de hoek bij de Tokyo Tower: de Eiffeltoren, maar dan een paar meter hoger en lelijk gekleurd, maar vanaf waar je een goed uitzicht had over Tokyo en je kon zien hoe oneindig groot de stad is.

Dag 4

Op woensdag bezochten we het Riken, een zeer prestigieus wetenschappelijk instituut dat een breed scala aan onderzoek doet. Zo willen ze bijvoorbeeld de beste supercomputer ter wereld in Kobe gaan bouwen en doen ze ook veel medisch gericht onderzoek. Wij bezochten twee verschillende onderzoeksgroepen: een bioinformatica getinte groep die werkt aan verschillende technieken omtrent genome sequencing en een meer chemisch gerichte groep die onderzoek doet naar het vinden van eiwit targets voor verschillende ziektes.

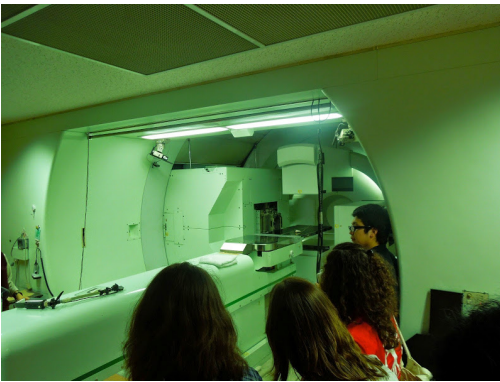
Naast twee praatjes kregen we ook twee rondleidingen langs allerlei hightech apparatuur voor de sequencing van het genoom en langs een NMR faciliteit. We sloten het bezoek af met koffie en thee, waarbij de mogelijkheid was om met allerlei studenten te praten die daar stage liepen. Wat opviel was dat dit instituut zeer internationaal is. Waar bij vrijwel alle andere bezoeken zeker 90 procent of meer Japans was, zagen we hier vooral blanke mensen!

Later op deze dag stond er meer leuks op het programma: de karaoke avond! We gingen eerst weer met zijn allen in zo'n kuil in de grond op sokken traditioneel Japans eten. Door dit feestmaal en rijkelijk vloeiend Japans bier en sake kwam iedereen flink in de stemming. Daarom was het de perfecte tijd om samen met een aantal van onze Japanse vrienden van de Kitasato universiteit een aantal kleine hokjes met beeldscherm en microfoons te betreden en de rest van de avond onze keel rauw te zingen.

Dag 5

De volgende dag mochten we wat uitslapen want het vertrek naar Tokyo universiteit stond pas om 12.00 gepland. Ondanks het karaoke van de vorige dag, besloten sommige mensen om hiervan gebruik te maken en de nabijgelegen Senso-Ji tempel te bezoeken. Dit was ook de eerste van twee mindere dagen qua weer en paraplu's waren zeker niet een overbodige luxe. Voor het bezoek naar Tokyo universiteit werd de groep in tweeën gesplitst, omdat we naar twee verschillende campussen gingen en halverwege wisselden we dan van locatie.

Wij gingen als eerste naar de Hongo campus, de stadscampus en een gigantisch onmuurd complex met een paar mooie, grote gebouwen. Hier bezochten we de afdeling biomedical engineering, waar ze heel klinisch gericht bezig waren om verschillende technieken geschikt te maken voor het gebruik met patiënten. Wat heel erg opviel (net als overigens bij de andere universiteiten), was het gebrek aan ruimte. De PhD studenten zaten vaak met ongeveer 15 man in een 'werkkamer'. Dit betekende dat je je eigen bureau had om aan te werken, maar daarnaast deed deze kamer ook dienst als koffiekamer en voerde sommigen hun onderzoek ook hier uit inclusief microscoop opstelling!

Als tweede gingen wij naar de Kashiwa campus, die iets meer buiten de stad lag. Dit was een hyper modern gebouw wat pas net opgeleverd was en hier bezochten we een fysiologie groep die onder andere onderzoek doet naar het hart.

Het onderzoek was zeer indrukwekkend en met behulp van een mega (3D!) TV scherm werd een simulatie van het pompen van het hart laten zien. Deze simulatie hadden ze gemaakt door een model te maken, waarbij de verschillende componenten van cellen (myosine-actine fibers, calcium kanalen etc.), cellen zelf, weefsels en het orgaan in zijn totaliteit gemodelleerd werd. Met behulp van een super computer, die we ook konden zien, werd op deze manier een hartslag gesimuleerd. Het idee was dat met het invoeren van de data van een patiënt voorspellingen gemaakt kunnen worden wanneer een operatie op een bepaalde manier wordt uitgevoerd. Zeer gaaf om te zien en een mooie afsluiting van de dag.

Dag 6

Vrijdag stond er weer veel op het programma. Allereerst gingen we naar Astellas, een farmaceutisch bedrijf, waar ze natuurlijk niet veel details gaven over hun onderzoeken, maar waar we wel modellen van medicijnbinding op 3D schermen konden bekijken. Daarna werden we met de taxi naar het volgende bedrijf gebracht en als VIPs voor de deur afgezet. Vanaf daar werden we ineens weer verder geleid, dwars door een winkelcentrum in de middle of nowhere en kwamen we ineens bij een soort robottentoonstelling. Typisch Japans natuurlijk. Naast bijvoorbeeld de kleine schattige robot, die je een handje kon geven, kwamen we eigenlijk voor de Cyberdyne HAL robot. Dit is een robotpak (een soort exoskelet) dat zenuwsignalen opvangt door middel van elektroden op de ledematen. Deze signalen worden omgezet in bewegingen van de robot, en wij mochten het ook uitproberen! We bestuurden met in dit geval

onze armen een pak dat slechts bestond uit beenstukken en dat normaal gebruikt wordt voor revalidatiefysiotherapie.

Het eind van de dag bestond uit een bezoek aan het protonencentrum in Tsukuba. Protonen therapie wordt in Japan al 15 jaar gebruikt, terwijl dit in Nederland nog onderzocht wordt. We kregen de gelegenheid om ook de faciliteit zelf te bezoeken na het verlaten van de laatste patiënt. Na dit bezoek gingen we met geneeskunde studenten van de universiteit van Tsukuba uit eten, wat wederom resulteerde in een zeer geslaagde avond.

Dag 7

Na alle dagen van bedrijfs- en universiteitsbezoeken was het even tijd voor wat anders in het weekend en was het fijn om even lekker buiten te zijn en te klimmen. Op zaterdag gingen we daarom naar Kamakura, een stadje aan zee, waar een hoop te zien was. Een deel van de groep heeft daar een rondwandeling gemaakt over de heuvels rondom deze plaats. Aan het eind van deze tocht kwamen we uit bij de Daibutsu, de grote Boeddha waar deze stad bekend om staat. Anderen hadden fietsen gehuurd om door Kamakura te rijden en ook het strandje werd door iedereen bezocht. 'S Avonds gingen we met de trein naar Kyoto. Dat was nog een hele belevenis met de zogenaamde Shinkansen of bullet train die snelheden richting de 300 km/h haalt. We raasde door het Japanse landschap en terwijl de zon onderging, konden we nog net Mount Fuji zien langskomen.

Dag 8

De tweede dag van het culturele weekend bevonden we ons in Kyoto. Vandaag was net als gister vrij: de meeste mensen gingen op pad naar Nara, een oud plaatsje dat vanuit Kyoto goed te bereiken is, maar anderen gingen een dagje Kyoto in of lekker ontspannen in een van de hot springs.

Nara was rond 700 na christus voor een tijdje de keizerlijke hoofdstad van Japan en het oude deel bestaat dan ook vooral uit mooie tempels en tempelcomplexen tegen de heuvels. En herten. Veel herten, die buigen voor een koekje (al deden ze dat niet allemaal). Ook al regende het in eerste instantie, de reis was niet voor niks geweest. De grote Todai-ji tempel was zelfs indrukwekkend in de regen. En later begon zelfs de zon te schijnen over de traditionele bouwwerken op de heuvels. Zo werd het ook nog een hele Hollandse dag met regen, zon en af en toe zelfs hagel!

Zoals al eerder gezegd waren sommigen van ons in Kyoto gebleven deze dag, en ook de Nara-bezoekers besloten op tijd terug te gaan, want in Kyoto was ook veel te zien. Zo werden onder andere de Gouden tempel, de Zilveren tempel en de Taisha shrine bezocht. Kyoto is een hele andere stad dan Tokyo, want het is veel traditioneler. Soms zie je daar nog vrouwen in Kimono over straat lopen en ook leuk was de traditionele wijk Gion. Een deel van de groep sloot de dag af met een bezoek aan een Japanse toneelvoorstelling.

Dag 9

De tweede week: we hadden er inmiddels een week op zitten (de tijd vloog voorbij) en al ontzettend veel gezien, maar we gingen er maandag weer flink tegenaan met een bezoek aan de Osaka universiteitsziekenhuis. Het thema van dit bezoek was het gebruik van PET (vaak in combinatie met MR) in de medische wereld in drie etappes: van het fundamentele onderzoek bij het research center for nuclear physics via het translationele onderzoek naar proefdieren tot het gebruik in de kliniek.

Uiteraard startten we dus met een bezoek aan het cyclotron. Hier kregen we de kans om onder de grond kijken in alle ruimtes van het cyclotron, want deze lag stil vanwege onderhoud. Zo liepen we door

het gangenstelsel tot de kern van de cyclotron. Ook konden we een ruimte zien waar ze bezig waren met het bouwen van een nieuw cyclotron. Toen de rondleiding bovengronds weer verderging met het tweede gedeelte, stonden we ineens in een proefdierlab. Naast de ratten in kooitjes en onder de microscoop, waren hier ook mini-versies van PET en MR scanners, en zelfs een gecombineerde PET-MR waarmee PET tracers gevolgd konden worden in het dier terwijl er ook een goed anatomisch plaatje werd gemaakt!

In de middag, na een lunch, bezochten we het ziekenhuis zelf. Hier moeste we in de befaamde 'one line' lopen en bezochten we de krappe onderzoekskamers en besturingskamers waar we niet goed met zijn allen in pasten. Omdat ook hier in Osaka de mensen veel te gastvrij waren kregen we na de hele dag vol interessante colleges en tours ook nog eens een vijf gangendiner in een chique restaurant!

Dag 10

De laatste dag met bezoeken bezochten we Kyoto Universiteit en Shimadzu. Kyoto universiteit is misschien wel de beste universiteit van Japan en leverde vrij recentelijk nog een Nobelprijs winnaar af in de categorie geneeskunde met onderzoek naar stamcellen. Nadat we allereerst een gigantische lading aan boekjes hadden ontvangen (het begon er met een, maar vervolgens werd de ene na de andere doos geopend), kregen we eerst een historische rondleiding in de Clock tower. Hier was een klein museum en een mooie maquette van de campus. Hier konden we zien dat er ook in Japan

studentenprotesten in de jaren 80 waren en dat vroeger iedere student zich op de eerste collegedag moest inschrijven in een speciaal boek.

Toevallig was dit ook de eerste collegeweek en in tegenstelling tot de universiteiten die we de eerste week bezocht hadden, was het zeer druk op de campus. Het blijkt namelijk dat het Japanse schoolsysteem anders is ingedeeld met de start van het jaar in April, een zomervakantie in het midden van het jaar en het jaar eindigt begin Maart. Dit is vrij onhandig bij uitwisselingen en daarom beginnen sommige master programma's ook in september/oktober. Wat opviel was dat iedere student ook een soort van medische keuring moest ondergaan en overal stonden rijtjes studenten bij een busje. Ook viel op dat hier ontzettend veel mensen fietsend naar de universiteit kwamen: het leek haast wel Nederland.

Na het bezoek aan het museum werden we rondgeleid door de labs op de Kyoto universiteit. Net als bij de andere universiteiten viel het gebrek aan ruimte hier weer op. Aansluitend hadden we weer een hanami, in het park bij het keizerlijk paleis. Dit keer kregen we bento's, lunchboxen vol met Japanse hapjes, die traditioneel gebruikt worden bij picknicks. Inmiddels, een dikke week later was te zien dat de kersenbloesem bijna uitgebloeid was en al begon uit te vallen. We waren echt precies op het juiste moment hier!

Na een tijdje heerlijk in de zon te hebben gezeten, vertrokken we naar het laatste bezoek van deze reis: Shimadzu. Dit is een groot technologisch bedrijf dat allerlei apparatuur ontwikkelt voor bijvoorbeeld

vliegtuigen, maar voor ons ging het om de medische apparatuur en de analytische apparaten. Voor bezoekers hadden ze speciale showrooms ingericht vol met röntgen en CT opstellingen, of super moderne HPLC's en FTIR apparaten. Hier konden we dit allemaal even rustig bekijken. Hiermee zat ook het officiële programma erop (wat voor de commissieleden nog even onwennig aanviel) en zoefden we met de Shinkansen weer terug naar Tokyo voor de laatste, vrije dag.

Dag 11

Toen was ineens daar die laatste dag. Op deze dag ging iedereen zijn eigen weg: enkele mensen vertrokken naar Mount Fuji, anderen verdwenen in de drukte van de electronica en Manga winkels in Akihabara en weer anderen besloten nog zoveel mogelijk van Tokyo te zien en de hele stad af te reizen. Tot slot kwamen veel mensen bij het avondeten nog bij Genki sushi terecht, waar de sushi op een dienblad via een band naar je tafel kwam zeilen en werd de laatste avond mooi afgesloten bij traditionele Japanse cafeetjes en vrolijk voortgezet in het hostel nadat de cafeetjes dicht waren gegaan.

Dag 12

Op donderdag 10 april vlogen we weer terug naar Nederland, waar een delegatie thuisblijvers van Mens ons ontvingen tussen alle familieleden en vriendjes en vriendinnetjes. Kortom, het was een geweldige reis!

Opvallend in Japan

Gedurende ons verblijf in Japan vielen veel dingen op: Ondanks dat Japan heel westers is, zijn er toch veel traditionele bouwwerken en parken in Tokyo. Alles wat niet traditioneel is weten ze ook meteen goed te overdrijven: alles is gekleurd, bevat plaatjes van schattige diertjes of geeft licht en maakt geluid. Hoewel mensen in de metro zelf heel stil zijn, komen er op de stations overal ijscoman klinkende geluidjes vandaan. Zelfs de wc's hebben ingebouwde geluidjes (en sproeiers en voorverwarmde wc-brillen, merk: Toshiba). Verder opvallend waren de mondkapjes (tegen hooikoorts), het gebrek aan prullenbakken (maar toch een schone straat) en de overbodig

werkverschaffing (Bijvoorbeeld: verkeersregelaars bij stoplichten en met 3 man grasmaaien omdat twee man een scherm moeten vasthouden zodat het gras niet op het trottoir waait). Ook leek het erop dat Japanners erg van warmte houden. In de meeste gebouwen en metro's stond de verwarming lekker aan en was het ook vrij vochtig.

Quotes

"Bedankt dat je mijn banaan even goed legt" (Victor)

"Heb je een warme zak?" (Danique)

"Sake is eigenlijk een soort nagellakremover, maar dan lekker!" (Roosje)

"Soms ging ik alleen naar de WC om de sproeier te gebruiken" (Victor)

"Welke sproeier?"

"Ik wil een op afstand bestuurbaar knuffelshirt" (Marjolein)

"Hashtag, yolo, boeie"

"Hashtag, yolo, lekker gaan"

"Marlies, je snurkt!" (Britt) "Oh écht?!" (Marlies)

"Ik ben wel blij dat ze die minuten niet veranderen maar het gewoon per uur doen" (Marlies over tijdzone)

Uitspraak Japaners

"ie sji sji" = ECG

"hat vaju" = Heart failure

MENS

*Tekst door:
Naomi Buntsma
Charley Ranzijn
Roosje Ruis*

Woord van de redactie

Lijkt jou het ook leuk om een stukje te schrijven in de antropos? Stuur dan je stukje naar redactie@mens-vu.nl!

Creativiteit van Charley

Beste Mensianen,

Verandering is goed, want stilstand is achteruitgang. We moeten dus naar voren, onze horizon verbreden en zo ver mogelijk uit comfortzone treden. Alleen op die manier komen we tot nieuwe inzichten. Daarom heb ik mij dus opgegeven voor de Redactie en hoop ik jullie, waarde lezers, deelgenoot te maken in mijn kijk op Mens, mensen en het menselijk bestaan. de eerste keer zal ik dit proberen met behulp van een wiskundig gedichtje.

mijn extreme waarde
als een afgeleide nul is
maar ik laat me afglijden
en weet niet of de waarde extreem wordt
door opvoeding of radicaal geloof
ben ik een extreme waarde
als ik verbanden beroof
van hun samenhang
de nul niet vinden kan
en afglijd
verdomme
ik ben weer afgeleid

Raadsel

Een hoogspanningskabel, met een lengte van 16 meter, hangt tussen twee hoogspanningsmasten van elk 20 meter hoog. De uiteinden van de kabel zijn bevestigd aan de toppen van de masten. Op zijn laagste punt hangt de kabel 12 meter boven de grond.

Hoe veel meter staan de masten uit elkaar?

Antwoord: 0 meter.

ALLROUND

Column - Naomi

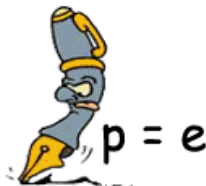
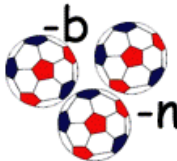
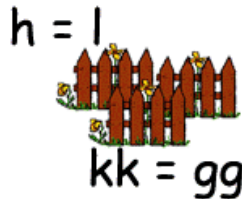
Lentekriebels. Ze komen op het moment dat je het niet verwacht, aangezien ze alles te maken hebben met een weersomslag. Van miezerige regen en ijzige kou wordt overgegaan op zomerse dagen met warme temperaturen.

De vogeltjes hoor je ineens weer fluiten, het water doet je niet meer schrikken van de kou die het meebrengt, maar laat je glunderen van de verkoeling die het brengt.

De bomen worden almaar voller, bieden steeds meer schaduwplekjes.

Korte broeken worden uit de kast gehaald, dikke truien vervangen voor luchtige shirtjes. Maar het meest worden die kriebels nog gevonden in de respectvolle gebaren naar elkaar. Het knikken, het lachen, het wuiven, het samenzijn. Met z'n allen de straat op gaan, net als met Koningsdag en Bevrijdingsfestival. Met z'n allen één, samen in de lentezon.

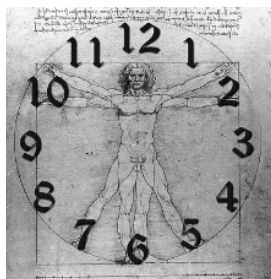
Rebus

Agenda en Verjaardagen

Mei	#	#	Juni
Daniëlle de Jong	01	01	
Martijn van der Locht	02	02	Menslunch
Marlies van den Born	03	03	Volleybaltoernooi & Toernooiborrel
Koen Baas, <i>Dodenherdenking</i>	04	04	
<i>Bevrijdingsdag</i>	05	05	
Menslunch	06	06	Sander Döpp, Tessa Stolk
Carrièreavond	07	07	Ivar van der Laan
	08	08	<i>1e pinksterdag</i> , Margot Bleeker
Begin Batavierenrace	09	09	<i>2e pinksterdag</i> , Mariëlle Rozet, Tjerk Vredébregt
Koen van der Laan, Mike van Rijssel	10		
Einde Batavierenrace	11	10	
Buitenborrel	12	11	Tamara van Esch
Dick Biesheuvel, Samantha Kloosterman	13	12	Ashwin Lapar
Brendan Lashley, Pedram Muurlink, OMA-diner	14	13	Begin Zeilweekend
Bowlen	15	14	
Julia Rieck	16	15	Einde Zeilweekend , Hester van Putten, Susan Spoelstra
	17	16	Sudesh Jethoe
	18	17	Steven Beekmans
	19	18	
Nick van Essen, ALV	20	19	Pien Nijpjes
	21	20	Jaimy de Weijer
Joey van Beugen	22	21	
	23	22	Gertrand Prins
	24	23	
Aleida Louter	25	24	
	26	25	
	27	26	Merlijn van der Plas
Jelle Broeders	28	27	BBQ
<i>Hemelvaartsdag</i>	29	28	
Janneke Oostenrijk	30	29	Sophie Veenstra
Nienke Sijtsema, Stijn Sonneveld	31	30	

De lijst met verjaardagen is helaas niet compleet, mis je iemand mail dan naar mens@few.vu.nl

P u b q u i z & B o r r e l

Tekst door: Roosje Ruis

Op 5 maart organiseerde de AC een gezellige activiteit en borrel voor ons. We mochten deze avond, zoals het MNW-ers betaamd, even lekker onze hersentjes laten kraken. Een pubquiz, met de Menskamer als pub, was waar we deze avond met een aantal teams samendromden. De avond werd geleid door de charmante presentatoren Maurice en Bram, die extra moeilijke vragen voor ons hadden bedacht.

Zo bestond deze quiz niet alleen uit vragen over bijvoorbeeld Amsterdam en de VU, maar ook uit een voorstelronde, waarbij elk team zich voorstelde door strijdkreten, koprollen of door kruipend of de Macarena dansend de Menskamer door te gaan. De vragen bleken nog best lastig (wie had nou ook alweer welke functie in het oprichtingsbestuur van Mens?). Ook een pittige ronde bleek de fororonde, waarbij de quizmasters een aantal gekke (close-up) foto's van locaties in en rond de VU hadden genomen, die nog best wel lastig te herkennen waren.

Het eind van de quiz werd nog spannend: een aantal teams stonden gelijk. Met een laatste afsluitingsronde, waarbij iedereen zich weer van zijn origineelste kant moesten laten zien, konden de teams hun laatste punten behalen. Uiteindelijk kon er toch maar één team winnen, namelijk het team met de prachtige naam: Zak Hooi. Nog gefeliciteerd!

Om deze overwinning te kunnen vieren (en voor de andere teams: het verdriet van de nederlaag te kunnen wegspoelen) werd de avond afgesloten met de maandelijkse Mensborrel.

De stage van: M a u r e e n

Tekst door: Stijn Sonneveld

Waar en hoe lang heb je stage gelopen?

Ik heb voor 5 maanden (juli – november 2013) stage gelopen bij Philips Research op de high tech campus in Eindhoven, op de afdeling X-ray Imaging Systems. Het onderwerp van mijn stage was radiotherapy treatment planning.

Hoe ben je aan de stage gekomen?

Op de carrièredag van Mens twee jaar terug heb ik een presentatie bijgewoond van iemand van Philips. Ik heb die persoon toen om zijn kaartje gevraagd en heb hem een mail gestuurd toen ik op zoek was naar een minorstage.

Waarom wilde je graag deze stage doen?

Ik wilde graag zien hoe het is om onderzoek te doen bij een bedrijf, zodat ik zelf de verschillen kon ontdekken met academisch onderzoek op de universiteit. Ook leek het me leuk om even weg te zijn van de VU. En ik had tenslotte dat kaartje met contactgegevens al van Philips...

Kun je in het kort uitleggen wat je stage inhield?

De planning voor een kankerpatiënt die behandeld moet worden met external beam radiotherapy is vaak erg ingewikkeld. De tumor moet namelijk zo veel mogelijk dosis krijgen, maar de omliggende gezonde weefsels zo min mogelijk. Dit is dus in feite een wiskundig optimalisatieprobleem met een groot aantal variabelen. Een ziekenhuis heeft kamers vol mensen om de planning uit te voeren, want dat kan per patiënt wel een paar uur duren!

De planners krijgen van de behandelend arts een lijst met doelstellingen: “objectives”. Dit is bijvoorbeeld een bepaalde minimum/maximum dosis die de tumor of een bepaald orgaan moet/mag krijgen. De planner kent ook een gewicht toe aan iedere objective. Vervolgens berekent de planning software een treatment plan door de (tegenstrijdige) objectives te optimaliseren. Maar... omdat het plan vaak niet helemaal voldoet aan de

eisen van de arts, moet de planner dit proces een aantal keer herhalen en daarbij gewichten en/of objectives handmatig veranderen.

Om dit ingewikkelde en tijdrovende proces te verbeteren heb ik een interactieve planning tool helpen ontwikkelen in MatLab. Deze tool was in staat om automatisch een hele set verschillende treatment plans te berekenen door te variëren met de gewichten. Vervolgens kan de planner kiezen uit een combinatie van verschillende treatment plans. Deze manier van plannen heet Multi-Criteria Optimization.

Wat voor dingen heb je geleerd?

Veel programmeren natuurlijk, maar ook werken in een teamverband, en schrijven en presenteren in het Engels op academisch niveau.

Is de stage bevallen? Was het zoals je verwacht had of was het heel anders?

Ja, heel erg! Ik vond het in het begin best eng om in

mijn eentje zo'n groot bedrijf binnen te wandelen, en ik moest in het begin ook een hoop nieuwe kennis opdoen om goed mee te kunnen draaien. Maar ik werd daar goed in begeleid.

Hoe was het om bij Philips stage te lopen? Hoe was de sfeer en de samenwerking met collega's ?

Superleuk! Er was een internationale sfeer en veel buitenlandse studenten met wie ik veel ben opgetrokken. Ik heb er zelfs een paar leuke vakantieadresjes aan overgehouden.

Hoe was het om in Eindhoven te wonen? Heel anders dan in Amsterdam of niet?

Dat viel me alles mee! Eindhoven voelt wel een beetje als een groot dorp als je Amsterdam gewend bent. Maar er zijn veel studenten en ik leerde via Philips heel gemakkelijk mensen kennen. Ik ben zelfs een paar keer een weekend gebleven om met hun mee uit te gaan in Eindhoven!

Wat zou je mensen aanraden als ze op zoek gaan naar een stage?

Gebruik je netwerk, en neem zelf het initiatief. Cliché, maar daarom niet minder waar.

Heb je zelf nog wat toe te voegen?

Een stage bij een bedrijf is echt een aanrader, gewoon doen!

U p d a t e van de OLC

Tekst door: Kiki Taris

Studiegerelateerde problemen? Laat het ons weten op solc-mnw@few.vu.nl!

In de afgelopen OLC-vergadering is het **vakkenpakket** voor volgend jaar vastgesteld. De voornaamste verandering in het eerste jaar is dat de vakken Van Gen Tot Geneesmiddel (435107) en Levende Chemie (430510) zijn samengevoegd tot één zespuntvak: Van Gen Tot Geneesmiddel (430612). Voor het derde jaar wordt Inleiding Bioinformatica 2 (401042) nu Inleiding Systeembioogie (401042). In de Master komt het vak Ethics In Medical Research beschikbaar.

Ook zijn in de afgelopen maanden de **panelgesprekken** over de vakken van het

eerste semester gehouden: voor de eerste-, tweede- en derdejaars face-to-face en voor de masterstudenten met een online vragenlijst. Nu worden de uitkomsten teruggekoppeld aan de docenten en daarna volledig geëvalueerd met de (online-)enquêtes. Hiermee worden alle vakken, met uitzondering van mastervakken die door een beperkt aantal mensen gevolgd worden, per semester geëvalueerd. Met deze evaluaties worden plus- en aandachtspunten geïdentificeerd waarmee het MNW-onderwijs verbeterd kan worden. We hopen jullie te zien bij de panelgesprekken aan het einde van dit studiejaar!

Schaatsen

Tekst door: Naomi Buntsma

Zeuren ga ik er absoluut niet over, maar het gemiddeld warme weer heeft de afgelopen winter de das om gedaan. Temperaturen van vier, vijf graden boven nul voelen misschien niet heel aangenaam, erg is het ook absoluut niet. Temperaturen die we een jaar daarvoor nog zagen, rond de -10 graden als maximale dagtemperatuur, die nekken je. Die laten het water van hun vloeibare fase veranderen. En lieve studiegenoten, jawel, dan krijgen we ijs. Met de afgelopen winter zijn we die echter niet tegengekomen en dat betekent dus ook dat schaatsen op natuurijs niet mogelijk was.

Het Olympisch Stadion bood echter mogelijkheden, dus daar nam de SportCie ons dan ook mee naartoe op dinsdag 25 februari. Om half vier werd er bij Mens door een man of vijftien verzameld en ging een klein groepje op de fiets en een grotere groep met het openbaar vervoer richting het Olympisch Stadion. De ijzers werden omgebonden, handschoenen

aangetrokken en daar begonnen de eerste poging recht te blijven staan. Al snel had vrijwel iedereen de smaak te pakken en werden grote afstanden afgelegd. De binnenbaan werd door onze leden veelvuldig –niet onverdienstelijk- opgezocht en met grote ogen kon de rest aanschouwen hoe op de klipschaatsen snelle rondjes werden geschaatst.

Steeds meer mensen besloten met onwennige benen en hier en daar wat zere voetjes het ijs weer te verlaten en met het laatste groepje gingen we na twee uur schaatsen ook maar van de baan. Op een foto werd met deze laatste mensen nog even het moment vastgelegd. Het was een heerlijke en sportieve middag, waarbij de temperatuur een stuk aangenamer was dan het echte winterse schaatsen. =)

Externe Borrel

Tekst door: Laura Sels

Op 1 april stond er weer een maandelijke borrel van Mens gepland, deze keer niet in de Menskamer maar in de stad. Even dacht ik dat het een grapje zou zijn en dat wij, na ons fietstochtje naar de Vijzelsgracht, niemand zouden aantreffen in café 'Le Patron'. Maar dit was niet het geval, Maurice zat namelijk al zo'n halfuurtje fanatiek te wachten op de actieve Mensleden. Gelukkig was het lekker weer en konden we buiten op het terras bij hem aansluiten! En het eerste drankje werd ook nog eens door de AC betaald.

Jammergenoeg waren er niet heel veel mensen aanwezig bij deze externe borrel, tja wat wil je ook als er een heel stel ouderejaars naar Japan vertrokken zijn. Toch, met dit lekkere weer, was dit een goed begin van de zomer!

Constitutie b o r r e l

Tekst door: Charley Ranzijn

Het zal u, waarde lezer, niet ontgaan zijn maar wij hebben een nieuw bestuur en bij nieuwe bestuursleden horen oude tradities. Eén van die tradities is de zogenaamde constitutie borrel. Dit klinkt uitermate fancy maar is eigenlijk net zoals de meeste Nederlandse (studenten) tradities een excuus om heel veel bier te nuttigen. Excuus, ik bedoel heel veel gratis bier te nuttigen. Een zeer aangename aangelegenheid die voor de leden van

de desbetreffende vereniging en de besturen van andere vereniging bedoeld is. Hoewel gratis bier op zich al een prima doel van een avond is, wordt er ook nog gebrast. De andere besturen proberen dingen of bestuursleden uit de menskamer te slepen trekken duwen hijsen en sjoeren. Daarom zijn we zogenaamde bewakers die dit met hun ziel en zaligheid proberen te voorkomen. Bij dat groepje schaarde ik me.

Met een groep jongens, een merkwaardige mix van Gyrinus mensen en mensleden, stonden wij tactische bij de deur opgesteld waar wij al bier drinkende een strenge blik lieten gaan over de bierdrinkende "mensen" en besturen. Om de zo veel tijd werd er door een bestuur een poging gedaan om iets mee te nemen, waar wij dan met vereende krachten een stokje voor staken. Het bier vloeide rijklijk en de avond vorderde gestaag.

Met enige regelmaat slaat Wieger de spreekstalmeester met een ijzeren staaf op de grond en roept hij met steeds heser wordende stem het volgende bestuur naar voren. Zijn stem is het duidelijk niet eens met dit misbruik en elke keer dat Wieger over alles en iedereen heen probeert

te schreeuwen wordt zijn stem hoger en scheller. ik weet niet meer hoeveel bier ik op heb maar het zijn er genoeg. De tijd heeft door de gezelligheid een sprintje ingezet en het is al bijna 9 uur. Dan wordt in een flits de staf die Wiegert vast had door 2 besturen de menskamer uit gedragen. Ik blijf met de andere bewakers enigszins verbouwereerd achter. We kijken elkaar aan in verbijstering en komen tot de conclusie dat we gefaald hebben. Een pijnlijk moment dat maar op 1 manier verzacht kan worden en om die reden nemen we er nog één. En nog paar.

De rust is een soort van wedergekeerd, het hertogjan bier is op en er mag niet meer gebrast worden. Ik stap over naar Jupiler. Wiegert probeert iets te zeggen maar zijn stem laat hem in de steek. Iets over laatste. Ik kijk op de klok. Het kan toch niet, ik zeg tegen Gurt (Gertrand) dat er bij een gelegenheid met gratis bier geen eindtijd zou mogen zijn. Hij knikt instemmend en we halen samen nog 6 biertjes. De besturen beginnen zich langzaam maar zeker terug te trekken. Met het laatste beetje testosteron dat we als bewaking

in ons lichaam hebben duwen we nog tegen wat mensen aan. De constitutie borrel komt ten einde en de after party is al bekend. Het Gyrinus feest. Een goede afsluiting van de avond. Volgens mij zijn de "mensen" die mee zijn gegaan nog best lang gebleven maar ik was vrij dronken dus weet ik het niet meer zeker. Aan het eind van de avond dreigt het barpersoneel van die kroeg mijn benen te breken als ik niet snel weg ga. Ik zeg dat er nog heel veel andere mensen binnen zijn. Nadat ik ze heb gewezen op hun incompetentie met betrekking tot communicatie loop ik de kroeg uit. Was een mooie avond, en we hebben een mooi bestuur.

Verhalen uit de wetenschap

Tekst door: Mike van Rijssel

Niezen en hoesten gevaarlijker dan gedacht

Ziektekiemen bij niezen en hoesten vliegen een stuk verder dan je zou denken. Een onzichtbare gaswolk is daar de oorzaak van. Onderzoekers van het Amerikaanse instituut MIT hebben met hogesnelheidscamera's de hoesten en niezen van verschillende mensen vastgelegd. Daarnaast gebruikten ze simulaties en wiskundige modellen om te kijken hoe ver de deeltjes in deze hoesten en niezen kunnen vliegen. Hieruit blijkt dat de kleinere deeltjes niet alleen langer in de lucht blijven hangen dan gedacht, maar ook een grotere afstand afleggen.

“Als je hoest of niest, zie je de grote druppels, of je voelt ze als iemand anders over je heen niest”,

vertelt MIT-onderzoeker John Bush. “Maar je ziet niet de onzichtbare gaswolk. Deze wolk – zeker de kleinere deeltjes – gaat veel verder dan de zichtbare druppels.”

Het onderzoek laat zien dat de kleine deeltjes in de gaswolk vijf tot wel tweehonderd keer verder kunnen vliegen dan de individuele grotere druppels. Daarnaast kan de wolk door te circuleren een langere tijd in de lucht blijven hangen en laat hij zich niet zomaar vangen door je handen.

Bron: <http://www.kijkmagazine.nl/nieuws/nies-of-hoest-vliegt-verder-dan-gedacht/>
Wil je meer lezen en de hogesnelheidsbeelden bekijken? Dat kan: tinyurl.com/niesver

Primeur: wetenschappers hebben een levend orgaan geregenereerd

Wetenschappers zijn er voor het eerst in geslaagd om een oud orgaan in het lichaam van muizen weer jong te maken. Het onderzoek maakt mogelijk de weg vrij voor regeneratie van menselijke lichaamsdelen waarbij de reparatiemechanismen van het lichaam zelf gebruikt worden om tot een verjonging te komen.

Het onderzoek richtte zich op de thymus. Een orgaan dat zich naast het hart bevindt en belangrijke immuuncellen produceert. De onderzoekers reactiveerden een natuurlijk mechanisme dat wanneer muizen ouder worden, stopt met werken. Ze verjongden zo de thymus van oude muizen. Na de behandeling had het geregenereerde orgaan dezelfde structuur als de thymus van jonge muizen. De thymus functioneerde ook weer en de muizen begonnen meer T-cellen aan te maken. Dit zijn belangrijke cellen die infecties bestrijden. Onduidelijk is echter nog of het immuunsysteem van de muizen daarmee ook daadwerkelijk verbeterde.

Hoewel het onderzoek is uitgevoerd in een muismodel, hopen de onderzoekers deze resultaten te kunnen transleren naar de mens. “Onze resultaten suggereren dat het focussen op dezelfde reeks stofwisselingen in mensen de functie van de thymus verbetert,” vertelt onderzoeker Clare Blackburn. Omdat de thymus al na de puberteit begint met aftakelen, zijn ouderen vatbaarder voor infecties en deze resultaten zijn met name voor hen relevant. “Eén van de belangrijkste doelen in de regeneratieve geneeskunde is het gebruiken van de reparatiemechanismen van het lichaam zelf en deze op een gecontroleerde manier manipuleren om ziekten te behandelen,” vertelt onderzoeker Rob Buckle. “Dit interessante onderzoek suggereert dat orgaanregeneratie in een zoogdier kan worden gestuurd door het manipuleren van één eiwit en dat heeft waarschijnlijk implicaties voor andere gebieden binnen de regeneratieve biologie.”

Vrij naar: <http://www.scientias.nl/wetenschappers-maken-oud-orgaan-muizen-weer-jong/99630>
De publicatie kun je hier lezen: tinyurl.com/jongethymus

S u d o k u

Tekst door: Roosje Ruis

			4	1	8			3
		8		3	2			
						5		
				8			6	
	4					2		5
5			6		3			
6							2	
			3		1			7
9		5			7		1	

MENS in Beeld

VU Boekhandel | Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

ChipSoft
informatie met zorg